

ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ ЕКОНОМІКИ КИТАЮ

ASSESSMENT OF THE CURRENT STATE OF CHINA'S ECONOMY

УДК 330.34

Коляда О.В.к.е.н., доцент, доцент кафедри міжнародної економіки
Університет державної фіскальної служби України**Данілкович Л.В.**студентка
ННІ економіки оподаткування та митної справи
Університету державної фіскальної служби України

У статті досліджено другу за розміром економіку світу – Китай. Проаналізовано фактори, що дали змогу країні досягти економічного успіху. Детально розглянуто основні макроекономічні показники – валовий внутрішній продукт, ВВП на душу населення, інфляцію, рівень безробіття, офіційні золотовалютні резерви та зовнішній борг. Загалом оцінено сучасний стан економіки Китаю, що й було метою дослідження. Результати оцінки подаються у порівнянні з п'ятіркою лідерів економік світу. У статті звертається увага на проблеми, що спричинені швидким економічним зростанням, зокрема забруднення навколишнього середовища в країні є однією з найсерйозніших проблем в Азії. Наголошується на можливостях та перспективі успішного розвитку Китаю, мета якого – до 2030 року стати сучасним, гармонійним суспільством із високим доходом. Під час проведення дослідження використано методи абстрактно-логічного, системно-структурного, інституціонального та функціонального аналізу.

Ключові слова: економіка, макроекономіка, Китай, розвиток економіки, реформування.

В статье исследована вторая по размеру экономика мира – Китай. Проанали-

зированы факторы, которые позволили стране достичь экономического успеха. Подробно рассмотрены основные макроэкономические показатели – валовой внутренний продукт, ВВП на душу населения, инфляция, уровень безработицы, официальные золотовалютные резервы и внешний долг. Оценено современное состояние экономики Китая, что и было целью исследования. Результаты оценки представляются по сравнению с пятеркой лидеров экономик мира. В работе обращается внимание на проблемы, вызванные быстрым экономическим ростом, в частности, загрязнение окружающей среды в стране является одной из самых серьезных проблем в Азии. Отмечаются возможности и перспективы успешного развития Китая, цель которого – до 2030 года стать современным, гармоничным обществом с высоким доходом. При проведении исследования использованы методы абстрактно-логического, системно-структурного, институционального и функционального анализа.

Ключевые слова: экономика, макроэкономика, Китай, развитие экономики, реформирование.

The article investigates the second largest economy in the world, China. The factors, which allowed the country to achieve economic success – high supply of labour, low wages, huge amount of natural resources, restructuring of the economy, creation of special economic zones, investments, development of innovations, are analyzed. The article highlights the state of China's economy after the reforms introduced by Den Xiaoping, which is extremely important, since 2018 is considered the 40th anniversary of the economic reforms' introduction and the "opening up" of the People's Republic of China, including the process of restructuring the public sector of the Chinese economy. The specificity of implementing the socio-economic development of China model in the last quarter of the past – the beginning of this century was forced economic growth, despite the general slowdown in the development of the world economy. The main macroeconomic indicators – gross domestic product, GDP per capita, inflation, unemployment rate, official gold and foreign currency reserves and external debt are considered in detail. The current state of the Chinese economy is assessed, which is the goal of the study. In this paper, authors explored what places the country occupies in world rankings. The results of the evaluation are presented in comparison with the top four leaders of the world economics, except China (USA, Japan, Germany, Great Britain), what helps to compare competitiveness on the world stage. The paper focuses on problems caused by rapid economic growth. In order to achieve sustainable and rapid economic growth, China has paid a heavy price in terms of resources and the environment. The problem of environmental pollution in China is one of the most serious in Asia. The reasons of the environmental deterioration, as a highly important question, are explored. The opportunity and prospect of China's successful development, which aims to become a modern, harmonious, high-income society until 2030, is emphasized. During the research, it was used methods of abstract-logical, system-structural, institutional and functional analysis.

Key words: economy, macroeconomics, China, economic development, reforming.

Постановка проблеми. Актуальність теми дослідження визначається високими і стабільними темпами зростання економіки Китаю та її роллю в сучасній системі світового господарства. Специфікою реалізації моделі соціально-економічного розвитку Китаю в останній чверті минулого – на початку нинішнього століття стало форсоване економічне зростання, незважаючи на загальне уповільнення розвитку світової економіки. Це дає змогу зі впевненістю ставитися до офіційних прогнозів щодо досягнення країною абсолютного лідерства у світовій економіці. Водночас унікальність моделі соціально-економічного розвитку Китаю полягає в тому, що розвиток економіки країни в останні роки відбувався на основі використання комбінації механізмів державного планування і ринкового регулювання.

Стратегічні напрями розвитку та модернізації національної економіки Китаю на початку нинішнього століття базуються на посиленні лібералізації зовнішньоекономічної діяльності країни. Перехід економіки країни від екстенсивного до інтенсивного типу соціально-економічного розвитку не міг не позначитися і на галузевій промисловій політиці, яка, з одного боку, стала трансформуватися з урахуванням усвідомлення значущості розвитку наукомістких галузей, а з іншого – зажадала залучення великих обсягів інвестицій з-за кордону, що зумовило підвищення відкритості китайського ринку для зарубіжних партнерів, додатково стимулюючи тим самим подальший ріст темпів соціально-економічного розвитку країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню економічного розвитку Китаю присвячено багато праць вітчизняних та зарубіжних учених,

серед яких: В. Мікловда, М. Король, К. Мудренко, Є. Ерфан, О. Юсип, Ч. Ван, Л. Юй, Л. Бентлі-Паттисон, Х. Хана, Ю. Чжан, Б. Рамасами, Дж. Лін та ін. Проте деякі аспекти економічного розвитку Китаю так і не розкриті та потребують подальших досліджень. З позицій нашого дослідження необхідно більш детально розглянути основні макроекономічні показники КНР та приділити більше уваги зовнішній торгівлі та залученню інвестицій у Китай.

Постановка завдання. Метою роботи є визначення основних тенденцій економічного розвитку Китаю і посилення їхнього впливу на процеси, що відбуваються в сучасній глобальній економіці. Варто дати загальну характеристику китайській моделі економіки та визначити місце країни в світовій економіці. Важливим завданням також є розгляд проблем Китаю та подальші перспективи його розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. З кінця 70-х років ХХ століття Китай почав активно розвиватися. Сороковою річницею від початку впровадження економічних реформ та «відкриття» КНР, які ініціював Ден Сяопін, вважають 2018 рік. Він став найвпливовішим політичним діячем Китаю, ініціатором і головним координатором реформ. У грудні 1978 р. під його керівництвом відбувся пленум ЦК КПК, який поставив завдання радикально змінити внутрішню та зовнішню політику країни. Саме це вважається першим етапом впровадження економічних реформ у КНР.

Метою програми реформ було не відмовитися від комунізму, а зробити її кращою шляхом істотного збільшення ролі ринкових механізмів, скорочення державного планування та безпосереднього контролю. Процес реформування був поступовим. Нові методи були вперше представлені експериментально в кількох населених пунктах, а після успішного впровадження більше популяризувалися та розповсюджувалися на національному рівні [3].

Перші роки програми реформ були названі «періодом реконструкції», під час якого були виправлені основні диспропорції в економіці та закладена основа для добре спланованої модернізації. Основними цілями процесу реорганізації було швидке розширення експорту; подолання основних недоліків в галузі транспорту, зв'язку, вугілля, заліза, сталі, будівельних матеріалів та електроенергії; виправлення дисбалансу між легкою та важкою промисловістю шляхом збільшення темпів зростання світової промисловості та зменшення інвестицій у важку промисловість.

Новий етап реформування, ХХІ ст., відзначився реформуванням зовнішньої торгівлі: ослабленням контролю над доступом підприємств до здійснення зовнішньоторговельної діяльності з метою збільшення числа підприємств-учасників зовнішньої торгівлі, створенням системи непрямих інструментів регулювання зовнішньої торгівлі (тарифи, квоти, ліцензії, звільнення від митних

зборів тощо), послідовним зниженням розриву між реальним і номінальним курсами національної валюти, реформуванням системи ціноутворення з метою приведення її у стан, що дає змогу використовувати ціни як силу, що регулює розподіл ресурсів в економіці [11, с. 154].

Швидкий шлях Китаю до економічного розвитку неможливо заперечити, і хоча темпи зростання сповільнюються, немає ніяких сумнівів у тому, що економіка Китаю відіграє визначну роль у глобальній економіці. Варто зрозуміти фактори, що дали змогу КНР досягти економічного успіху, а саме:

1) Пропозиція праці. Завдяки великій кількості населення Китаю є досить висока пропозиція працівників із постійним потоком мігрантів у пошуках роботи. Це пов'язано з механізмом ведення сільського господарства, що привело до безробіття та низької зайнятості в сільській місцевості та одночасного зростання промислової праці в містах. Добровільна міграція сільського населення супроводжувалася занепадом сіл та побудовою нових виробничих поселень [2, с. 31].

2) Заробітна плата. Заробітна плата в інших країнах Східної Азії в 10 разів більша, ніж у китайських працівників. Це дало змогу країні збільшити прибутки. Також це приваблювало іноземні інвестиції, оскільки американські, європейські та японські компанії відкрили філії своїх підприємств у Китаї.

3) Місцезнаходження. Географічне положення Китаю має геополітичне значення через його близькість до споживчих ринків та торговельних партнерів. Південна Корея, Тайвань, Японія та Гонконг знаходяться на основних торгових шляхах.

4) Сировина. Китай має величезну кількість природних ресурсів, що використовуються для розвитку промислового розвитку країни. Китай є одним з основних імпортерів нафти, газу, вугілля, залізорудної сировини, міді та інших ключових товарів у світовій торгівлі [7, с. 253].

5) Спеціальні економічні зони. Основними цілями створення СЕЗ були: максимальне залучення іноземного капіталу, передової техніки та технологій, створення підприємств у наукомістких галузях промисловості, збільшення експорту, використання спеціальних економічних зон як випробувальних шкіл у функціонуванні сучасного виробництва.

6) Інвестиції в інфраструктуру. Уряд побудував багато нових доріг, покращив залізничну та водну системи Китаю. Китай має п'ять із десяти найбільших контейнерних портів у світі. Також урбанізація набирала все більших обертів одночасно з потужною будівельною програмою [9, с. 19].

З початку ринкових реформ у 1978 р. Китай перейшов на більш ринкову економіку і зазнав швидкого економічного та соціального розвитку. Ріст ВВП у середньому становив близько 10 відсотків на рік – найшвидший стійкий розвиток економіки в історії (рис. 1).

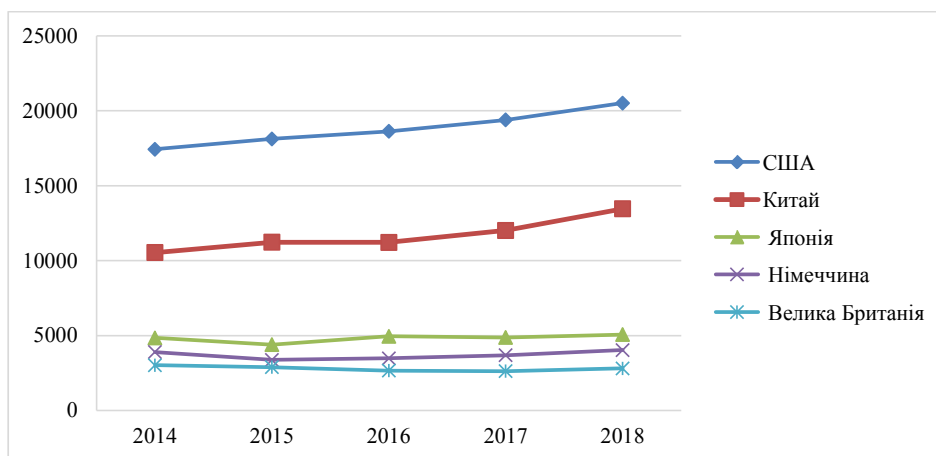

Рис. 1. ВВП п'ятірки лідерів за 2013–2017 рр., млрд. дол. США

Джерело: сформовано автором на основі [15]

Китай займає друге місце за розміром ВВП (13 457,27 млрд. дол. США), поступаючись лише США (20 513 млрд. дол. США). Із значним відривом трійку лідерів замикає Японія із значенням 5070, 63 млрд. дол. США. Але тут варто зазначити, що все-таки велике значення відіграють розміри країни та чисельність населення. У 2018 році валовий внутрішній продукт Китаю зріс на 12% порівняно з 2017 роком, а порівняно з 2014 – зріс на 27,7%.

Незважаючи на те, що економічна структура продовжує оптимізуватися, подальша стабілізація промислового виробництва, стрімке зростання інвестицій в інфраструктуру та відновлення зростання імпорту та експорту стали важливою основою для стійкого економічного зростання в 2018 році [1].

З рис. 2 видно, що Китай дуже повільно, але підвищує ВВП на душу населення. Лідерами з ВВП на душу населення у світі є Люксембург, Швейцарія, Норвегія, Ірландія та Ісландія. Незважаючи на лідерство за значенням ВВП, у рейтингу 2018 року Китай займає лише 74 позицію із значенням 8643 дол. США. Звичайно, це пояснюється кількістю населення КНР [5, с. 9].

Інфляція країни розглядається як ключовий економічний показник, вона часто використовується для міжнародного порівняння. Інфляція Китаю до 2017 року незначно перевищувала темпи інфляції індустриально розвинених країн, таких як США, Німеччина та Велика Британія, але у 2018 році її темп значно знизився.

Індекс споживчих цін у Китаї – ключовий показник рівня інфляції – за підсумками 2018 року зріс на 1,6%. Згідно з доповіддю Державного статистичного управління КНР, темпи зростання знизилися на 0,4% порівняно з 2017 роком. Ціни на продовольчі товари знизилися на 1,4% – негативну динаміку цього показника зафіксовано вперше з 2003 року [6]. Найбільшу роль у цьому зіграло скорочення вартості свинини та овочів, які є ключовими елементами споживчого кошика в Китаї. Ціни на непродовольчі товари, навпаки, виростили на 2,3%, це на 0,9% вище порівняно з 2017 роком. Вартість споживчих промислових товарів зросла на 1,7%, послуги подорожчали на 3%.

Рівень безробіття в Китаї залишається стабільним протягом останніх чотирьох років, утримуючись

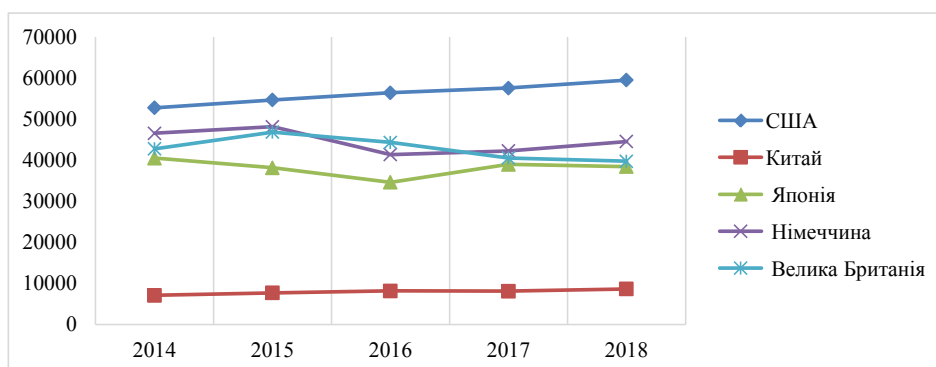

Рис. 2. ВВП на душу населення п'ятірки порівнюваних країн за 2014–2018 рр., дол. США

Джерело: сформовано автором на основі [15]

Таблиця 1

Зовнішній борг Китаю, 2014–2018 рр.

Рік	Зовнішній борг (% від ВВП)	Динаміка, %
2014	37	+7,96
2015	39,9	+7,9
2016	41,1	+2,87
2017	44,3	+7,93
2018	47,8	+7,82

Джерело: сформовано автором на основі [6]

на рівні близько 4%. За даними Національного бюро статистики, офіційний рівень безробіття був нижчим від 4% у 2001 році, коли він становив 3,6% [8].

Важливим показником розвитку економіки є офіційні золотовалютні резерви – державні валютні активи, що включають золото та міжнародні платіжні засоби і можуть бути використані для міжнародних розрахунків та погашення зовнішніх боргів. Поняття офіційних золотовалютних резервів ще часто ототожнюється з поняттям міжнародної валютної ліквідності, тобто здатністю країни забезпечувати своєчасне погашення своїх міжнародних зобов'язань прийнятними для кредитора платіжними засобами [13, с. 188].

З рис. 3 видно, що валютні резерви Китаю у 2018 р. підвищилися на 138,08 млрд. дол., або на 4,5%, порівняно з 2017 р. Рекордний рівень валютних резервів зафіксований у 2015 році – 3900,04 млрд. дол. США, хоча рекордне зростання – 14,6% – у 2013 р. Падіння резервів у 2016–2017 рр. відбулося, оскільки валюта юанів ще більше послабилася проти долара в умовах торговельної напруги з США. Але китайській владі вдалося обмежити відтік капіталу з країни завдяки жорстким заходам контролю, а зміцнення юаня проти долара США скоротило необхідність використання валютних резервів для підтримки курсу національної валюти [14].

Валова сума зовнішнього боргу складається з усіх зобов'язань, які вимагають виплати або виплати відсотків і/або основного боргу боржником кредитору в певні дати в майбутньому [12]. Цей показник включає в себе боргові зобов'язання у формі спеціальних прав запозичення, валюту і депозити, боргові цінні папери, кредити, страхування, пенсійні програми і програми стандартних гарантій та іншу кредиторську заборгованість.

Критичним рівнем заборгованості у співвідношенні з ВВП, згідно з даними МВФ, вважається поріг у 60% від ВВП. Китай тримається поки що на значно меншому рівні, але варто зважити на те, що темпи приросту досить високі [16].

Внаслідок швидкого економічного зростання також виникало безліч різних гострих екологічних проблем: споживання електроенергії на одиницю часу у 8–10 разів більше, ніж у розвинених країнах, а забруднення – в 30 разів більше.

Багато фахівців із захисту навколишнього середовища стверджують, що економічне диво Китаю скоро закінчиться, оскільки навколишнє середовище не може втримати таких темпів розвитку. Через стрімке економічне зростання одна третина Китаю зазнала нападу кислотних дощів, чверть жителів не має чистої питної води, одна третина міського населення дихає забрудненим повітрям. Ці втрати можуть загрожувати здоров'ю суспільства та довгостроковому процвітання економіки Китаю [10].

Причини цих екологічних проблем у Китаї можуть бути прямо та опосередковано пов'язані з посиленням міжнародної торгівлі та урбанізації. Забруднення повітря в Китаї часто генерується спалюванням вугілля для вироблення електро-

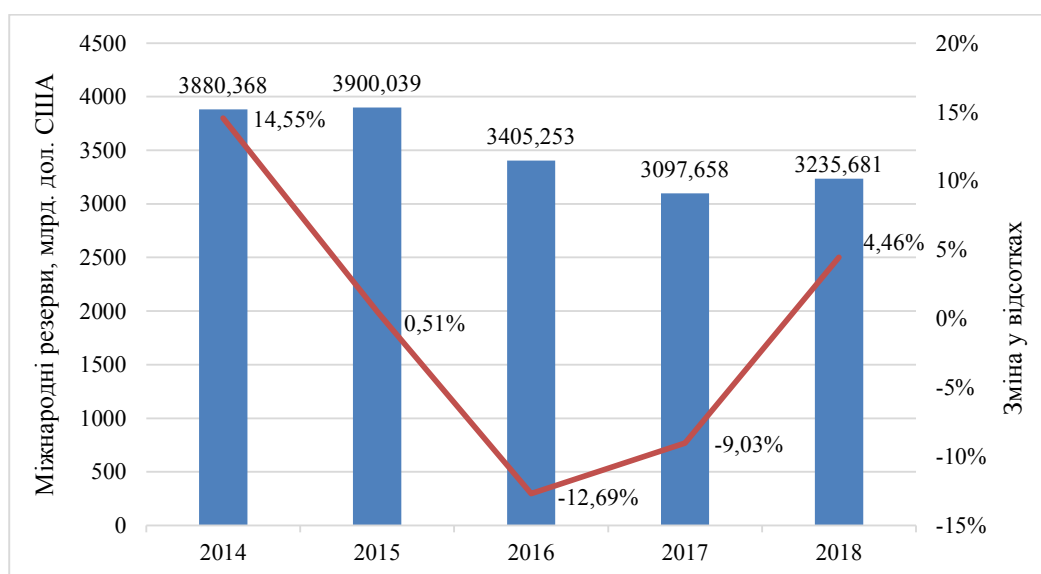

Рис. 3. Міжнародні резерви, включаючи золото, за 2014–2018 рр.

Джерело: сформовано автором на основі [16]

енергії. Також велику роль відіграють виробництво хімікатів, заводів із виробництва гуми і шкіри. До того ж, через спалювання вугілля багато міст страждає від концентрації сірки, а кількість кислотних дощів постійно зростає [17, с. 11].

Стратегія успішного розвитку Китаю за останні чотири десятиріччя зробила країну досить розвинутою. Але можливості та виклики в наступні два десятиліття будуть відрізнятися від тих, з якими вони зіткнулися в минулому, і будуть вимагати нової стратегії розвитку.

Мета Китаю – стати сучасним, гармонійним, творчим суспільством та суспільством із високим доходом до 2030 року [4]. Це суспільство матиме сучасні цінності, сучасну економічну і соціальну структуру, доступ до сучасних технологій виробництва і технологій, а також буде залучати і робити свій внесок у рівноправність з іншими народами в дискурсі сучасного світу.

Китай повинен продовжувати інтегруватися з глобальними ринками, навіть якщо він переорієнтує економіку на внутрішні джерела зростання. Незважаючи на те, що подальша інтеграція може привести до власних ризиків, переваги від відкритості будуть основними для підвищення ефективності, стимулювання інновацій та просування міжнародної конкурентоспроможності.

Вищі керівники Китаю вже деякий час визнали нагальну потребу налагодити стратегію розвитку країни та трансформувати модель зростання.

Якоюсь мірою Китай вже починає це робити. Новий політичний напрям на наступні п'ять років був розроблений у 13-му п'ятирічному плані Китаю та інших політичних документах, включаючи макроекономічні, соціальні та екологічні цілі, а також пілотні програми індексу «щастя». Цей план є першим кроком у довгостроковій зміні стратегії розвитку Китаю.

Висновки з проведеного дослідження.

Протягом останніх десятиліть Китай демонструє стабільне економічне зростання. Держава пройшла масове перетворення, що супроводжувалося багатьма структурними реформами. Вони ж і привели до фундаментальних зрушень від орієнтованої до ринкової економіки, від економіки, заснованої на сільському господарстві, до промислової та сервісної економіки, а також відкритої економіки для всього світу. За розміром ВВП держава займає друге місце у світі, поступаючись лише США. За 5 останніх років ВВП Китаю зріс на 27,7%. Але за розмірами ВВП на душу населення досліджувана країна займає лише 74 позицію.

Для того щоб досягти стійкого та швидкого економічного зростання, Китай заплатив високу ціну з погляду ресурсів та навколишнього середовища. Вода і повітря в Азії – найбрудніші в світі, тоді як проблема забруднення навколишнього середовища в Китаї є однією з найбільш серйозних в Азії.

У довгостроковій перспективі акцент у стратегії економічного розвитку Китаю буде зроблений на вихід на новий етап розвитку на базі економіки, заснованої на знаннях і перетворенні галузі високих технологій у ключову галузь економіки, продовження роботи з модернізації розвитку регіонів, їх гармонійний розвиток та досягнення середньосвітового рівня урбанізації, досягнення рівня розвинених країн світу за рівнем технологічного розвитку, досягнення збалансованого і стійкого зростання відповідно до ринкових сил та захист навколишнього середовища.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Annual Economic Report. Bank for International Settlements. 2018. URL: www.bis.org/publ/arpdf/ar2018e.htm (дата звернення: 15.01.19).
2. Assbring M., Thorborg M. What factors affect economic growth in China? Sodertorn: Sodertorns hogskola, 2012. 42 p.
3. Briney A. The Geography and Modern History of China. 2018. URL: <https://www.thoughtco.com/geography-and-modern-history-of-china-1434414> (дата звернення: 20.11.18).
4. China 2030: Building a Modern, Harmonious, and Creative High-Income Society. *The World Bank*. 2013. URL: <http://www.worldbank.org/en/news/feature/2012/02/27/china-2030-executive-summary> (дата звернення: 09.10.18).
5. China Economic Update. *World Bank Group*. 2018. 28 с. URL: <http://pubdocs.worldbank.org/en/917591545202039807/CEU-Dec-2018-EN.pdf> (дата звернення: 10.01.19).
6. China Statistical Yearbook 2018. *National Bureau*. 2019. URL: <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2018/indexeh.htm> (дата звернення: 21.01.19).
7. Hanaa H., Nedra S. Key Factors of China's Economic Emergence. *Mediterranean Journal of Social Sciences*. 2018. № 3. С. 251–258.
8. National Bureau of Statistics of China. 2018. URL: <http://data.stats.gov.cn/english/easyquery.htm?cn=A01> (дата звернення: 18.02.19).
9. Pettis M. The Four Stages of Chinese Growth. *China Financial Markets*. 2014. № 4. С. 17–21.
10. Song L., Woo W. China's Dilemma: Economic Growth, the Environment and Climate Change. Canberra: ANU Press, 2008. 428 с.
11. Swaine M., Tellis A. Interpreting China's Grand Strategy Past, Present, and Future. Monograph Reports. California: Rand Corporation, 2017. 304 p.
12. Trade Profiles 2018. *World Trade Organization*. 2018. URL: https://www.wto.org/english/res_e/booksp_e/trade_profiles18_e.pdf (дата звернення: 17.02.19).
13. Worden R., Savada A., Dolan R. China: A Country Study. Washington: GPO for the Library of Congress, 1988. 788 p.
14. World Development Indicators. *World DataBank*. URL: <http://databank.worldbank.org/data/reports.aspx?source=2&series=NY.GDP.PCAP.PP.CD> (дата звернення: 23.12.18).

15. World Trade Statistical Review 2018. *World Trade Organization*. 2018. URL: https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2018_e/wts2018_e.pdf (дата звернення: 16.01.19).

16. World Economic Outlook (October 2018). *IMF*. 2018. URL: <https://www.imf.org/external/datamapper> (дата звернення: 22.11.18).

17. Zhang Y. The Challenges of China's Rapid Growth - implications for future. China, 2011. 28 p.

REFERENCES:

1. Annual Economic Report. (2018) *Bank for International Settlements*. Available at: www.bis.org/publ/arpdf/ar2018e.htm (accessed 15 January 2019).

2. Assbring M., Thorborg M. (2012) What factors affect economic growth in China? (42 p.). Sodertorn: Sodertorns hogskola.

3. Briney A. (2018) The Geography and Modern History of China. *Thought Co*. Available at: <https://www.thoughtco.com/geography-and-modern-history-of-china-1434414> (accessed 20 November 2018).

4. China 2030: Building a Modern, Harmonious, and Creative High-Income Society. (2013) *The World Bank*. Available at: <http://www.worldbank.org/en/news/feature/2012/02/27/china-2030-executive-summary> (accessed 09 October 2018).

5. China Economic Update. (2018) *World Bank Group* (28 p.) <http://pubdocs.worldbank.org/en/917591545202039807/CEU-Dec-2018-EN.pdf> (accessed 10 January 2019).

6. China Statistical Yearbook 2018. (2019) *National Bureau*. Available at: <http://www.stats.gov.cn/tjsj/ndsj/2018/indexeh.htm> (accessed 21 January 2019).

7. Hanaa H., Nedra S. (2018) Key Factors of China's Economic Emergence. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, no. 3, pp. 251–258.

8. National Bureau of Statistics of China (2018) NBS. Available at: <http://data.stats.gov.cn/english/easyquery.htm?cn=A01> (accessed 18 February 2019).

9. Pettis M. (2014) The Four Stages of Chinese Growth. *China Financial Markets*, no. 4, pp. 17–21.

10. Song L., Woo W. (2008) China's Dilemma: Economic Growth, the Environment and Climate Change (428 p.). Canberra: ANU Press.

11. Swaine M., Tellis A. (2017) Interpreting China's Grand Strategy Past, Present, and Future. Monograph Reports (304 p.). California: Rand Corporation.

12. Trade Profiles 2018. (2018) *World Trade Organization*. Available at: https://www.wto.org/english/res_e/booksp_e/trade_profiles18_e.pdf (accessed 17 February 2019).

13. Worden R., Savada A, Dolan R. (1988) China: A Country Study (788 p.). Washington: GPO for the Library of Congress.

14. World Development Indicators (n.d.). *World DataBank*. Available at: <http://databank.worldbank.org/data/reports.aspx?source=2>

15. World Trade Statistical Review 2018. (2018) *World Trade Organization*. Available at: https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2018_e/wts2018_e.pdf (accessed 16 January 2019).

16. World Economic Outlook. (2018). *IMF*. Available at: <https://www.imf.org/external/datamapper> (accessed 22 November 2018).

17. Zhang Y. (2011) The Challenges of China's Rapid Growth – implications for future (28 p.).

Kolyada OlenaCandidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Senior Lecturer at Department of International Economy
University of State Fiscal Service of Ukraine**Danilkovych Lina**

Student

Educational and Scientific Institute of Economics,
Taxation and Customs Affairs
University of State Fiscal Service of Ukraine

ASSESSMENT OF THE CURRENT STATE OF CHINA'S ECONOMY

The purpose of the article. The relevance of the topic of research is determined by the high and stable pace of growing China's economy and its role in the modern world economy system. The specificity of implementing the socio-economic development of China model in the last quarter of the past – the beginning of this century was forced economic growth, despite the general slowdown in the development of the world economy.

Strategic directions for the development and modernization of the national economy of China at the beginning of this century are based on the strengthening of the liberalization of country's foreign economic activity. The transition of the country's economy from extensive to intensive type of socio-economic development has led to an increase in the openness of the Chinese market for foreign partners, stimulating further growth of the socio-economic development rates of the country.

Methodology. Nowadays, the world scientific society (including Ukrainian scientists) is watching over highly developed countries. The countries of the world are explored with the aim of studying their experience and successful implementation of new approaches to economic development in the conditions of globalization. China's economy is the second economy in the world, it attracts the interest of scholars.

Results. Over the past decades, China has been showing steady economic growth. High supply of labour, low wages and a huge amount of natural resources helped China to achieve economic success. Equally important factors of economic development of the country are: restructuring of the economy, creation of special economic zones, investments, development of innovations, etc. The country has undergone a massive transformation, accompanied by many structural reforms.

In order to achieve sustainable and rapid economic growth, China has paid a heavy price in terms of resources and the environment. The water and air in Asia are the worst in the world, while the problem of environmental pollution in China is one of the most serious in Asia.

In the long run, the emphasis in China's economic development strategy will be on: the emergence of a new stage of knowledge-based economy and the transformation of the high-tech industry into a key economy, the continuation of work on the modernization of regional development, their harmonious development, the achievement of the developed countries' level of the world by the level of technological development, the achievement of balanced and sustainable growth in accordance with the market and environmental protection.

Practical implications. The factors of Chinese economy functioning are investigated, which help it to remain competitive on the world stage. In this paper, the authors evaluate the macroeconomic indicators of the country, analyze them after implementation of reforms. The prospects of the country's economy development are estimated.

Value/originality. In our work, we appreciated the economy of China. In connection with the study, there is a need for further work to highlight the expansion and strengthening of China's trade and economic cooperation with developed countries. This provides the country with an increase in foreign investment and a widespread access to advanced technologies and, in aggregate, contributes to strengthening the material base of socio-economic development of the country.